

Kære præster og menighedsråd

Så kom der igen nye coronaretningslinier, og fra i dag er brug af mundbind et krav i folkekirken. Ansatte, frivillige, deltagere og besøgende over 12 år skal bære mundbind i de af kirkens lokaler, hvor der er offentlig adgang. Der er mange spørgsmål til de nye retningslinier. [Mange af dem kan I få svar på her](#), og ellers tøv ikke med at kontakte jeres provst eller stiftet for at få svar.

Udover kravet om mundbind skal I være opmærksomme på, at man nu kun må være 50 personer ved den del af begravelsen, der foregår udendørs.

En del af jer har spurgt, om I fortsat kan holde menighedsrådsmøder. Det kan I. Men måske kan det være en god ide at ændre i måden, man mødes på, så mødet for eksempel bliver lidt kortere end normalt.

I det hele taget er det vigtigt, at vi på én gang udviser omtanke og er parate til at tænke nyt, så vi kan opretholde meget af det kirkelige liv, samtidigt med at vi gør, hvad vi kan, for at smitterisikoen bliver så lav som muligt. Så ud over at alle regler selvfølgelig skal overholdes, skal måderne vi mødes på måske være lidt anderledes, og nogle af aktiviteterne gentænkes. Netop gentænkes og ikke aflyses.

Måske skal vi mødes i lidt mindre grupper, end vi plejer, og måske lidt kortere tid. Måske skal vi sidde ned under kaffen i stedet for at gå rundt mellem hinanden, og måske skal vi lidt oftere høre en enkelt synge eller fortælle for på den måde mindske risikoen for smittespredning. Altså tænke i at skabe rum og rammer så vi fortsat kan være sammen på en ansvarlig måde.

I en tid som nu, hvor meget lukkes ned, er det nemlig vigtigt med åndehuller – steder hvor man kan mødes, tale med hinanden, dele erfaringer og ord og tid med hinanden. Fællesskab, samvær og nærvær betyder noget, og det er noget, de fleste af os har brug for. Så det er godt og væsentligt, at vi fortsat kan det og gør det i kirken.

Julen

Før vi ser os om er det jul. En dejlig tid med traditioner og festlige gudstjenester. Det bliver anderledes i år, – men jul bliver det med budskabet om, at Gud kommer til verden, og at lyset skinner i mørket!

Fyens Stifts Bispeembede

Jeg gætter på, at I er ved at have julens gudstjenester på plads, og jeg vil gerne sige jer tak, fordi I arbejder for, at så mange som muligt kan komme sikkert i kirke i julen.

Én af de overvejelser, jeg selv har gjort, er spørgsmålet om, hvor mange vi skal samle på én gang til julens gudstjenester. Jeg er helt klar over, at fællesskabet juleaften betyder meget for mange af os, og det at være mange sammen om at synge julens salmer og høre juleevangeliet er en væsentlig del af julegudstjenesten.

Men alligevel overvejer jeg, om det er i år, man skal flytte julegudstjenesten til en hal eller et kæmpetelt, hvor man kan sidde flere hundrede mennesker på én gang, som kommer mange steder fra. I princippet og ud fra retningslinjerne må vi gerne, hvis bare alle sidder ned og vender ansigterne samme vej. Men skal vi det? Er det klogt? Netop i år med smitterisikoen? Sagt med et let omskrevet citat af Paulus (Paulus' første brev til menigheden i Korinth, kap. 10 vers 23): Selv om noget er tilladt, er det ikke sikkert, at det bygger op og er gavnligt.

Måske er det klogere i år at holde mindre julegudstjenester med færre antal deltagere til hver gudstjeneste, og så holde lidt flere end normalt, hvis det er muligt. Det bliver ikke det samme som det plejer, men stemningsfyldte, opløftende og gode julegudstjenester – det bliver det.

Det kan blive til mange gudstjenester fra juleaften og måske lillejuleaften, hen over juledagene og nytåret. Derfor vil jeg gøre opmærksom på den mulighed, der er i [gudstjenestecirkulæret](#) for ekstraordinært at aflyse gudstjenesten julesøndag. I skal søge provsten om det i givet fald.

Lokalt beredskab ved smitteudbrud

Smittetallene er så høje nu, at endnu flere af os kommer til at håndtere situationer, hvor ansatte eller frivillige bliver smittede. Vær opmærksomme på, at det påhviler menighedsrådene at have et beredskab for håndtering af ansatte, frivillige og besøgende med symptomer på Covid-19. I kan læse i slutningen af [dokumentet her](#), hvordan retningslinjerne for beredskabet er. Jeg vil i øvrigt bede jer orientere provsten, hvis I har en smittesituation, der har tjenstlige konsekvenser.

Jeres erfaringer fra nedlukningen

Tak for jeres besvarelser af spørgeskemaet vedrørende coronalukningen i marts. Vi har fået mere end 200 svar, og vi vil fortælle om hovedkonklusionerne på Fyens Stifts hjemmeside inden jul. Jeg glæder mig til at dykke ned i de kommentarer til coronalukningen, som mange af jer har indsendt. Der er meget nyttig erfaringsopsamling at hente!

Menighedsrådsvalg

Menighedsrådsvalget er slut langt de fleste steder. I to sogne i Fyens stift skal der være afstemningsvalg, og i nogle få sogne mangler der et eller flere medlemmer for at menighedsrådene er fuldtallige. Det svarer til de tidligere menighedsrådsvalg her i stiftet. Jeg synes det er meget glædeligt, at der igen i år er så mange, der har meldt sig og sagt ja til at ville yde et meget

Fyens Stifts Bispeembede

værdifuldt arbejde i menighedsrådet de kommende år – både nye medlemmer, og medlemmer der allerede kender til arbejdet.

Stiftsadministrationen

Ligesom alle andre er Fyens Stiftsadministration påvirket af coronarestriktionerne, og det betyder, at en del medarbejdere arbejder hjemmefra. I skal *aldrig* tøve med at ringe og skrive til os, hvis I har brug for hjælp. Blot vil jeg lige nævne, at vores sagsbehandlingstid på grund af corona i øjeblikket kan være lidt længere end sædvanligt.

Nytårskur og stiftspræstestævne

Coronasituationen betyder desværre også, at vi aflyser Fyens Stifts nytårskur og Stiftspræstestævnet, som skulle holdes i januar. Vi synes ikke, det vil være klogt lige nu at samle så mange så mange steder fra. Konfirmandtræffet gennemføres formentligt som et digitalt interaktivt arrangement. Arrangørgruppen er fuld af gode ideer til det, og I hører nærmere.

Og så her til sidst. Der er meget at glæde sig over. Der er også meget, der kan tage modet fra én. Men først og sidst er der meget at glæde sig over.

Personligt glæder jeg mig over, at vores kirker er åbne. At vi kan mødes til gudstjeneste. At vi kan søge kirken, måske lidt mismodige, efterårstunge, og gå derfra med håb og trøst. – Og mod, fordi vi har hørt, at vi ikke står alene, og fordi vi har fået lov til at tro og stole på, at Gud har fat i den lange ende af os og vores liv. Det giver noget at stå imod med.

Mange hilsener

Tine Lindhardt